

16.000 PESSETES

Direcció
Joan Castells

Il·luminació
Josep Codines

Repartiment

Dolors
Francesca Piñón

Escenografia
Xavier Erra
Xavier Saló

So
Ramon Campos

Soledat
Angels Poch

Man
Manuel Veiga

Vestuari
Mariel Soria

Fina
Anna Güell

Veü
Pilar Martínez

3

La força dels records

Cada vegada més la gent del nostre temps reileguem la memòria a les màquines informàtiques. El disc dur ha superat el cervell pel que fa a la capacitat d'emmagatzemar informació. Però no ens enganyem, si comparem la categoria d'aquesta eina binària amb la d'aquest òrgan neuronal, allò que en diem vida supera amb escreix allò que coneixem amb el nom de *software*.

La vida humana es fonamenta en la cultura del record i no en les dades memorístiques. *16.000 pessetes* és, precisament, una obra sobre el record. Els seus personatges tenen molt desperta la capacitat de reviuire experiències passades i això és un dels estímuls principals del present. Finalment la vida d'una persona té el seu suport en el pas del temps. Però, tal com deia Appia, el temps d'un personatge necessita l'espai. Per això l'obra de Manuel Veiga juga també amb l'espai.

Els personatges de *16.000 pessetes* són concrets, estan arrelats –o desarrelats– a la Barceloneta i els podem observar en els moments més importants de la seva biografia. Estableixen un joc amb el rellotge del temps que els permet de viatjar del

present –2002, any de l'entrada de l'euro– al passat –1962, any de la gran nevada. Al mateix temps, la força del record de la Soledat ens evoca espais diversos: un quart de casa i la presó de Can Brians. Tot això fa que *16.000 pessetes* tingui un peu al realisme i un altre al realisme màgic.

La Soledat, la Fina, la Dolors i el Man us resultaran personatges familiars perquè formen part del paisatge barceloní i la seva història pot ser la de qualsevol de nosaltres. Tots mostren amb apassionament la seva manera d'entendre la vida i defensen amb vehemència les seves dèries. En definitiva, personatges normals alimentats per la gran humanitat que desprenen les tres actrius i l'actor.

En aquesta obra el record funciona com un imant que atrau diversos temes: la família, la malaltia, el sexe, la misèria, la justícia, l'urbanisme, la cultura, l'economia i la memòria històrica.

Al final, una pregunta: és més important mantenir viu el record o reivindicar la memòria?

Joan Castells